

ДЯВОЛСКА РЪКИЧКА

Отъ Пирински чудни висоти рѣкичка бистра лудѣе, скача, пѣни се и бърза да стигне рѣка Струма.

Дяволска рѣкичка я тукъ зоватъ и съ името си тя напомня стари времена, времена на приказки и легенди.

Край нея стърчатъ омайни скали, страшенъ пѣтъ се вие край скалитѣ и увисва надъ урви и пропасти.

И щомъ се стъмни и падне вечеренъ мракъ, щомъ завие страшно вѣтърътъ горнякъ, надъ рѣката се понася чуденъ, омаенъ шепотъ.

Въ такова време ако пѣтникъ замръкне тукъ, той съ страхъ и трепетъ ще прехвъркне самотния пѣтъ.

Приказки много, много стари предания се разказватъ тука още и до днесъ.

I

Една вечеръ Бойко късно тукъ заминалъ самъ на конь. По-срѣдъ нощъ било и той зачулъ жаловитъ човѣшки гласъ. Спрѣлъ се Бойко, погледналъ долу: млада хубава мома! Та своята сестра

